

[Grünbaum.]

se på grundprisstigningerne heroppe nord for København, hvor en ganske almindelig parcelhusgrund i dag koster 100.000 kr., 170.000 kr., 150.000 kr., 140.000 kr. osv. Der er jo ikke anden forklaring på det, end at den pågældende køber siger: ja men jeg kan trække 35.000-40.000 kr. fra på min selvangivelse, og så har jeg råd til at bo i det hus, der koster 300.000 kr., eller hvad det nu koster deroppe. Det er simpelt hen forklaringen. Hvis det ikke kunne trækkes fra, ville man ikke kunne skaffe købere til disse priser, man ville få et konkurrenceprinsniveau for parcelhuse og grunde, og det ville være til stor gavn også for den almindelige parcelhusejer.

Det var disse toner, jeg ligesom mærkede. Jeg havde en fornemmelse af, at der bag det, finansministeren sagde, lå en erkendelse af, at der er her nogle meget alvorlige problemer, som vi skal have løst på den ene eller anden måde. Det var præcis det samme økonomiministeren sagde forleden dag i radioen. Jeg har det her, og jeg kan godt sige, hvad han sagde. Økonomiministeren sagde:

„Jeg vil også i forbindelse med boligstøtten nævne, at det efter min mening er en urimelig begunstiggelse, parcelhusejerne har igennem skattefradrag.“ Så bliver der spurgt: „Har De tænkt Dem at gøre noget ved det?“ Og økonomiministeren svarer: „For mig gerne.“ Det var netop i en diskussion om inflationen af grundpriserne.

Jeg tror, det er godt, at vi i hvert fald kommer i gang med at snakke lidt om disse ting, idet vi jo alle er således indstillet, at de nuværende parcelhusejere ikke skal rammes. Jeg går ud fra, at det er forudsætningen — det er det i hvert fald for os — at der ikke sker uretfærdigheder dér. Men kan vi finde løsninger, som giver de fremtidige parcelhusejere billigere grunde, så tror jeg det ville være til gavn ikke alene for disse fremtidige parcelhusejere, men for hele samfundet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann):

Det er finansministerens og senere hr. Grünbaums bemærkninger om boligforliget, som skal holdes, som jeg forstod på den måde, at boligforliget går ud på, at de eksisterende

parcelhuse skal beholde den retsstilling, de har, skattemæssigt set, og det skal respekteres. Ja men hvis det er rigtigt, så bliver der ingen reform. Enhver fordel kapitaliseres; det er jo det, vi er nogenlunde enige om. Den skattefordel, der er her, kapitaliseres. Vi kan ikke gøre noget ved dette her, uden at vi tager fordele væk. Enhver nedskæring af fordelene vil også give sig udslag i en kapitalisering i modsat retning, og derved vil en nedskæring berøre også de nuværende ejere. Det vil medføre en påvirkning af prinsniveauet for samtlige parcelhuse, hvis de foranstaltninger, man vil foretage, bare har nogenlunde effekt. Så hvis boligforliget skal holdes i den forstand, at de hidtidige ejere er fredhellige, ja, så kan vi godt pakke sammen; så bliver der kun drøftelser i udvalget, så bliver der ingen realiteter af reformforsøgene.

Jeg forstod på finansministeren, at dette at spare op i eget hus var verdens bedste form for opsparing eller noget i den retning, og at man nødig ville undvære dette incitament. Jeg vil nærmest tro, at denne form for opsparing, i særdeleshed for en finansminister, er verdens kostbareste form. Jeg tror, at selve mekanikken omkring parcelhuskøb, parcelhusanskaffelser, parcelhusbyggeri er inflationsopblæst i den grad, at det er en kilde til den almindelige inflation, som jeg forstår at regeringen har sit hyr med at bekæmpe, ikke mindst i disse dage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om en forsikringsreform [af Poul Dam m. fl.].